

Tin Lành Theo Ma-thi-ơ (52)
Chúa Giê-su Sai Mười Hai Sứ Đồ Đi Rao Truyền Tin Lành
Ma-thi-ơ 10:1 – 15

Bài giảng của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền

Kỳ trước chúng ta đã tra khảo đoạn Kinh Thánh Ma-thi-ơ 9:35-38 mô tả Chúa Giê-su rao truyền Tin Lành trong các thành, các làng và đồng thời chữa lành các thứ tật bệnh của người dân. Khi Chúa thấy dân chúng khốn cùng và tan lạc như chiên không có kẻ chăn, Chúa động lòng thương xót cho họ. Chúa cầu xin Chúa Trời Đức Gia-vê sai thêm người đi rao truyền Tin Lành. Hôm nay chúng ta tra khảo đoạn Kinh Thánh kế tiếp:

Ma-thi-ơ 10:1 – 15 ¹ Chúa Giê-su gọi mười hai môn đồ đến, ban quyền phép trừ tà ma, và chữa các thứ tật bệnh. ² Tên mười hai sứ đồ như sau này: Sứ đồ thứ nhất là Si-môn, cũng gọi là Phi-e-rơ, và Anh-rê là em người; Gia-cơ con của Xê-bê-đê, và Giăng là em Gia-cơ; ³ Phi-líp cùng Ba-tê-lê-my; Tho-ma, và Ma-thi-ơ là người thu thuế; Gia-cơ con của A-phê, cùng Tha-đê; ⁴ Si-môn là người Ca-na-an, cùng Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, là kẻ phản Chúa Giê-su. ⁵ Ấy đó là mười hai sứ đồ Chúa Giê-su sai đi, và có truyền rằng: “Đừng đi đến dân ngoại, cũng đừng vào một thành nào của dân Sa-ma-ri cả; ⁶ nhưng thà đi đến cùng những con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên. ⁷ Khi đi đường, hãy rao giảng rằng: “Vương quốc thiên đàng gần rồi.” ⁸ Hãy chữa lành kẻ đau, khiến kẻ chết sống lại, làm sạch kẻ phong, và trừ các quỷ. Các người đã được lãnh không thì hãy cho không. ⁹ Đừng đem vàng, hoặc bạc, hoặc tiền trong lưng các người; ¹⁰ cũng đừng đem cái bao đi đường, hoặc hai áo, hoặc giày, hoặc gậy; vì người làm việc đáng được đồ ăn. ¹¹ Các người vào thành nào hay là làng nào, hãy hỏi thăm ai là người xứng đáng, rồi ở nhà họ cho đến lúc đi. ¹² Và khi vào nhà nào, hãy chào bình an cho nhà ấy; ¹³ nếu nhà đó xứng đáng, thì sự bình an các người xuống cho; bằng không, thì sự bình an các người trở về các người. ¹⁴ Nếu ai không tiếp rước, không nghe lời các người, khi ra khỏi nhà đó, hay là thành đó, hãy phủi bụi đã dính chân các người. ¹⁵ Quả thật, ta nói cùng các người, đến ngày phán xét, thì xứ Sô-đôm và xứ Gô-mô-rơ sẽ chịu đoán phạt nhẹ hơn thành ấy.”

Chúa Giê-su Chọn Mười Hai Sứ Đồ

Ma-thi-ơ 10:1 ¹ Chúa Giê-su gọi mười hai môn đồ đến, ban quyền phép trừ tà ma, và chữa các thứ tật bệnh.

Chúa Giê-su Sai Mười Hai Sứ Đồ Đi Rao Truyền Tin Lành

Lu-ca 6:13 ¹³ Đến sáng ngày, Chúa đòi môn đồ đến, chọn mười hai người, gọi là sứ đồ

Chúa Giê-su muốn sai người đi rao truyền Tin Lành cho dân chúng, cho nên Chúa gọi mười hai môn đồ đến, ban cho họ quyền phép trừ tà ma, và chữa lành các thứ tật bệnh. Và trong đoạn Kinh Thánh trên Lu-ca 6:13 chỉ ra rằng Chúa gọi mười hai môn đồ này là “sứ đồ”.

“Sứ đồ” có nghĩa là gì?

Nguyên văn Hy-lạp của từ ngữ “sứ đồ” là “ἀπόστολος” (a-pos-to-lo-s), có nghĩa là “người đại diện”, “phái viên” “sứ giả” v.v.

Mác 3:14 Chúa bèn lập mười hai người, gọi là sứ đồ, để ở cùng Chúa và sai đi giảng đạo,

Đoạn Kinh Thánh trên Mác 3:14 chỉ ra rằng sứ đồ là những người được ở cùng Chúa và được sai đi giảng đạo.

Kế Hoạch Cứu Chuộc của Chúa Trời

Ma-thi-ơ 10:5 – 6 ⁵ Ấy đó là mười hai sứ đồ Chúa Giê-su sai đi, và có truyền rằng: “Đừng đi đến dân ngoại, cũng đừng vào một thành nào của dân Sa-ma-ri cả; ⁶ nhưng thà đi đến cùng những con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên.

Chúa dặn bảo mười hai sứ đồ đừng đi đến dân ngoại, đừng vào một thành nào của dân Sa-ma-ri cả, tại vì dân Sa-ma-ri được coi là dân ngoại, nhưng hãy đi đến những con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên.

Các bạn chắc cảm thấy ngạc nhiên và bất bình, phải không? Tại sao Chúa Giê-su lại dặn bảo mười hai sứ đồ đừng đi đến dân ngoại, chỉ đi đến cùng những con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên? Chẳng lẽ Chúa Giê-su không muốn dân ngoại được cứu chuộc chăng? Chẳng lẽ ơn cứu chuộc là chỉ dành riêng cho dân Y-sơ-ra-ên chăng?

Thật ra Chúa Trời Đức Gia-vê đã đặt ra một kế hoạch cứu chuộc cho toàn thể nhân loại từ thời xưa:

Ê-sai 40:3 – 5 ³ Có tiếng kêu rằng: “Hãy mở đường trong đồng vắng cho Gia-vê; hãy ban bằng đường cái trong đất hoang cho Đức Chúa Trời chúng ta! ⁴ Mọi nơi sùng thấp sẽ được

Ma-thi-ơ 10:1 – 15

cao lên; mọi núi mọi gò sẽ bị hạ xuống; các nơi gập ghềnh sẽ làm cho bằng; các nơi dốc hãm sẽ làm thành đồng nội. ⁵ Bảy giờ sự vinh hiển của Gia-vê sẽ hiện ra, và mọi xác thịt đều sẽ xem thấy; vì miệng Gia-vê đã phán vậy.”

Xin các bạn để ý vào câu 5 của đoạn Kinh Thánh trên: “Bảy giờ sự vinh hiển của Gia-vê sẽ hiện ra, và mọi xác thịt đều sẽ xem thấy; vì miệng Gia-vê đã phán vậy.” Nếu mọi xác thịt trên thế gian đều sẽ xem thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời Gia-vê, chứ không phải chỉ dành riêng cho dân Y-sơ-ra-ên, rồi những người có tâm hồn ham mộ chân lý sẽ bị thu hút đến gần Chúa Trời, và họ sẽ được cứu chuộc.

Và quan trọng hơn nữa là quyển sách Lu-ca đã trích dẫn đoạn Kinh Thánh trên Ê-sai 40:3-5 khi nói đến Giăng Báp-tít dọn đường của Chúa Giê-su :

Lu-ca 3:4 – 6 ⁴ như lời đã chép trong sách đấng tiên tri Ê-sai rằng: “Có tiếng kêu la trong đồng vắng: “Hãy dọn đường Chúa, ban bằng các nẻo Ngài. ⁵ Mọi nơi sũng thấp sẽ lấp cho đầy, Các núi các gò thì bị hạ xuống; Đường quanh quẹo thì làm cho ngay, Đường gập ghềnh thì làm cho bằng; ⁶ Và mọi xác thịt sẽ thấy sự cứu của Đức Chúa Trời.””

Xin để ý câu Lu-ca 3:6 chỉ ra rõ ràng minh bạch rằng “mọi xác thịt sẽ thấy sự cứu của Đức Chúa Trời.” Chúa Trời muốn cho mọi xác thịt đều được cứu chuộc, và Ngài đã sắp đặt sẵn kế hoạch cứu chuộc từ thời xưa. Nhưng kế hoạch này phải khởi đầu từ một dân tộc, ấy là dân tộc Y-sơ-ra-ên, rồi dân tộc này sẽ rao truyền Tin Lành cho khắp thế gian.

Nhưng buồn thay! Dân tộc Y-sơ-ra-ên đã chối bỏ Chúa Giê-su Christ, họ đã đóng đinh Chúa Cứu Thế trên cây thập tự. Bởi vậy, có nhiều người dân Y-sơ-ra-ên cũng không được hưởng ơn cứu chuộc, và lẽ dĩ nhiên Chúa Trời không ban cho họ chức vụ rao truyền Tin Lành trên khắp thế gian nữa. Sau khi Chúa Giê-su phục sinh, Chúa ra lệnh cho các môn đồ đi truyền giảng Tin Lành cho tất cả các dân tộc trên thế gian.

Ma-thi-ơ 28:18 – 20 ¹⁸ Đức Chúa Giê-su đến gần, phán cùng môn đồ như vậy: “Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho ta. ¹⁹ Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhơn danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp tem cho họ, ²⁰ và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các ngươi. Và này, ta thường ở cùng các ngươi luôn cho đến tận thế.”

Chúa Giê-su Sai Mười Hai Sứ Đồ Đi Rao Truyền Tin Lành

Công Vụ Các Sứ Đồ 13:46 – 48 ⁴⁶ Phao-lô và Ba-na-ba bèn nói cùng họ cách dạn dĩ rằng: “Ấy cần phải truyền đạo Đức Chúa Trời trước nhất cho các người; nhưng vì các người đã từ chối, và tự xét mình không xứng đáng nhận lãnh sự sống đời đời, nên đây này, chúng ta mới xây qua người ngoại. ⁴⁷ Vì Chúa có phán dặn chúng ta như vậy: “Ta lập người lênặng làm sự sáng cho các dân, hầu cho người đem sự cứu-rỗi cho đến cùng cõi đất.” ⁴⁸ Những người ngoại nghe lời đó thì vui mừng, ngợi khen đạo Chúa, và phàm những kẻ đã được định sẵn cho sự sống đời đời, đều tin theo.

Bất Chước Phương Cách Chúa Giê-su Rao Truyền Tin Lành

Khi Chúa Giê-su sai mười hai sứ đồ đi rao truyền Tin Lành, Chúa đã dặn bảo họ phải rao truyền cái gì?

Ma-thi-ơ 10:7 – 8 ⁷ Khi đi đàng, hãy rao giảng rằng: “Vương quốc thiên đàng gần rồi.” ⁸ Hãy chữa lành kẻ đau, khiến kẻ chết sống lại, làm sạch kẻ phong, và trừ các quỷ. Các người đã được lãnh không thì hãy cho không.

Đầu tiên, các sứ đồ phải rao giảng rằng: “Vương quốc thiên đàng gần rồi.” Hơn nữa họ đã được ban cho quyền phép trừ tà ma và chữa các thứ bệnh (Ma-thi-ơ 10:1), họ sẽ đồng thời chữa lành kẻ đau, khiến kẻ chết sống lại, làm kẻ phong, và trừ các quỷ (Ma-thi-ơ 10:8). Họ không phí một đồng xu nào mà được nhận lãnh phước lành và quyền phép, cho nên họ cũng nên ban phước lành và chữa lành bệnh tật không lấy một đồng xu nào.

Xin các bạn để ý, khi Giảng Báp-tít bắt đầu kêu gọi người dân phải ăn năn hối cải và chịu phép báp-tem, người cũng rao truyền tương tự như vậy:

Ma-thi-ơ 3:1 – 2 ¹ Lúc ấy, Giảng Báp-tít đến giảng đạo trong đồng vắng xứ Giu-đê, ² rằng: “Các người phải ăn năn hối cải, vì vương quốc thiên đàng đã đến gần”

Hơn nữa, khi Chúa Giê-su bắt đầu rao truyền Tin Lành, Chúa cũng rao truyền như vậy:

Ma-thi-ơ 4:17 ¹⁷ Từ lúc đó, Chúa Giê-su khởi giảng dạy rằng: “Các người hãy ăn năn hối cải, vì vương quốc thiên đàng đã đến gần.”

Qua hai đoạn Kinh Thánh trên Ma-thi-ơ 3:1 – 2 và Ma-thi-ơ 4:17 chúng ta thấy rằng tin lành là dính liền với vương quốc thiên đàng. Ngày nay khi chúng ta rao truyền tin lành, chúng ta

Ma-thi-ơ 10:1 – 15

cũng đồng thời phải rao truyền rằng vương quốc thiên đàng đã đến gần. Chúng ta bắt chước phương cách rao truyền tin lành của Chúa Giê-su, nhấn mạnh về sự liên hệ giữa tin lành và vương quốc thiên đàng.

Tin lành chính là cái tin tức tốt lành nói về vương quốc thiên đàng (Xin đọc bài giảng trước “Truyền Giảng Tin Lành Và Chữa Bệnh” để hiểu rõ ý nghĩa của “Tin Lành”). Tại vì vương quốc thiên đàng đã đến gần rồi, khi chúng ta ăn năn hối cải tội lỗi của mình thì ta sẽ được nhận vào vương quốc này (xin đọc bài giảng “Giảng Báp-tít Dọn Đường Của Chúa Giê-su” để hiểu rõ ý nghĩa của “ăn năn hối cải”). Khi chúng ta được nhận vào trong vương quốc thiên đàng, chúng ta là người dân của Chúa Trời Đức Gia-vê, chúng ta không còn nằm dưới quyền hành của ma quỷ nữa:

1 Giảng 5:18 – 19 ¹⁸ Chúng ta biết rằng ai sanh bởi Đức Chúa Trời, thì hẳn chẳng phạm tội; nhưng ai sanh bởi Đức Chúa Trời, thì tự giữ lấy mình, ma quỷ chẳng làm hại người được. ¹⁹ Chúng ta biết mình thuộc về Đức Chúa Trời, còn cả thế gian đều phục dưới quyền ma quỷ.

Các Sứ Đồ Nên Tin Cậy Vào Sự Cung Cấp Của Đức Cha Ở Trên Trời

Ma-thi-ơ 10:9 – 10 ⁹ Đừng đem vàng, hoặc bạc, hoặc tiền trong lưng các ngươi; ¹⁰ cũng đừng đem cái bao đi đường, hoặc hai áo, hoặc giày, hoặc gậy; vì người làm việc đáng được đồ ăn.

Chúa Giê-su dặn bảo các sứ đồ không cần đem vàng, bạc, hoặc tiền, họ cũng không cần đem cái bao, hoặc hai chiếc áo, hoặc giày, hoặc gậy. Nhưng chính Chúa Giê-su và các môn đồ cũng có đem theo đồ ăn và tiền bạc khi họ đi đường:

Ma-thi-ơ 14:15 – 17 ¹⁵ Đến chiều tối, môn đồ tới gần Chúa mà thưa rằng: “Ở đây vắng vẻ, và trời tối rồi, xin thầy cho dân chúng về, để họ đi vào các làng đặng mua đồ ăn.” ¹⁶ Chúa Giê-su phán rằng: “Không cần họ phải đi; chính các ngươi hãy cho họ ăn.” ¹⁷ Môn đồ thưa rằng: “Chúng tôi có đây năm cái bánh và hai con cá mà thôi.”

Giăng 4:8 ⁸ Vì môn đồ của Chúa đã đi ra phố đặng mua đồ ăn.

Bởi vậy những lời Chúa Giê-su nói trong đoạn Kinh Thánh trên Ma-thi-ơ 10:9 – 10 là để nhấn mạnh về sự tin cậy hoàn toàn vào Chúa Trời Đức Gia-vê trong việc cung cấp mọi điều cần thiết cho những người làm công việc của Ngài.

Chúa Giê-su Sai Mười Hai Sứ Đồ Đi Rao Truyền Tin Lành

Những Người Xứng Đáng Để Nhận Lấy Bình An

Ma-thi-ơ 10:11 – 15 ¹¹ Các người vào thành nào hay là làng nào, hãy hỏi thăm ai là người xứng đáng, rồi ở nhà họ cho đến lúc đi. ¹² Và khi vào nhà nào, hãy chào mừng bình an cho nhà ấy; ¹³ nếu nhà đó xứng đáng, thì sự bình an các người xuống cho; nếu nhà đó không xứng đáng, thì sự bình an các người trở về các người. ¹⁴ Nếu ai không tiếp rước, không nghe lời các người, khi ra khỏi nhà đó, hay là thành đó, hãy phủ bụi đã dính chân các người. ¹⁵ Quả thật, ta nói cùng các người, đến ngày phán xét, thì xứ Sô-đôm và xứ Gô-mô-rơ sẽ chịu đoán phạt nhẹ hơn thành ấy.

Chúa Giê-su dặn bảo các sứ đồ về những việc họ phải làm khi họ đi vào một thành nào hay làng nào. Từ ngữ “xứng đáng” xuất hiện 3 lần trong đoạn Kinh Thánh trên: 1 lần trong câu 11, rồi 2 lần trong câu 13. “Xứng đáng” có nghĩa là gì?

Đoạn Kinh Thánh trên Ma-thi-ơ 10:11 – 15 nói rằng các sứ đồ nên chào mừng bình an cho nhà nào xứng đáng. Nếu nhà đó là xứng đáng thì sự bình an sẽ ở với nhà đó. Nhưng nếu nhà đó không xứng đáng, thì sự bình an sẽ trở về các sứ đồ. Nếu ai không tiếp rước họ, không nghe lời họ, thì đi ra khỏi nhà đó. Điểm này chỉ ra rằng nhà nào xứng đáng có nghĩa là nhà đó tiếp rước các sứ đồ và nghe lời rao truyền Tin Lành của họ. Ngược lại, nhà nào không xứng đáng có nghĩa là nhà đó không tiếp rước họ, không nghe lời của họ.

Khi nhà nào không tiếp rước các sứ đồ, thì họ không có cơ hội nghe lời giảng Tin Lành, cho nên họ sẽ không nhận được ơn cứu chuộc. Vào ngày phán xét, họ sẽ bị trừng phạt còn nặng hơn xứ Sô-đôm và xứ Gô-mô-rơ. Cựu Ước ghi rằng hai xứ này phạm tội lỗi trầm trọng, cho nên Chúa Trời trừng phạt họ, hết thầy mọi người trong hai xứ này đều bị diệt vong.

Kết Luận

Sau khi Chúa Giê-su phục sinh rồi, Chúa sai hết thầy các môn đồ đều đi rao truyền Tin Lành trên khắp thế gian. Trong hai ngàn năm qua các Tín Đồ Cơ Đốc vâng theo mệnh lệnh này đi rao truyền Tin Lành từ thế hệ này sang thế hệ khác. Ngày này mệnh lệnh này đã giao đến cho chúng ta, và Tin Lành sắp truyền khắp thế gian trong một tương lai gần nay. Mỗi một người Tín Đồ Cơ Đốc đều có bổn phận tuân theo mệnh lệnh của Chúa để hoàn thành kế hoạch rao truyền Tin Lành trên khắp thế gian.